

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124221835
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124221835.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako navrhovateľ, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov: matka D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX, t.č. bytom E. XXX/X, G. a otec A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Mierové nám. 1, priečinok 41, 019 17 Ilava, zastúpený: JUDr. Radka Rešutíková, advokátka so sídlom Spojová 2, Banská Bystrica, v konaní o návrhu navrhovateľa (starého otca): G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX, t.č. bytom H. F. XX, E., na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9P/15/2024-222 zo dňa 14.10.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9P/15/2024-222 zo dňa 14.10.2024 p o t v r
d z u j e .
Návrh otca na zabezpečenie dôkazu zo dňa 23.07.2025 z a m i e t a .
Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) v napadnutom rozsudku výrokom I. zveril maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca, ktorý je oprávnený a povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého. Právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach; výrokom II. uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého minimálnym výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu mesačne, počnúc dňom 14.10.2024 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; výrokom III. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého minimálnym výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu mesačne, počnúc dňom 14.10.2024 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; výrokom IV. styk matky s maloletým neupravil; výrokom V. styk otca s maloletým neupravil; výrokom VI. zrušil počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/2/2024-40 zo dňa 16.01.2024; výrokom VII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 44 ods. 1 – 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 45 ods. 1 veta prvá a druhá, ods. 2 veta prvá, ods. 3, 4, 6, 7, 8, 9 zákona o rodine, § 54 ods. 1 veta prvá zákona o rodine, § 61 ods. 1, 2, 3, 5 zákona o rodine,

§ 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine, § 77 ods. 1 zákona o rodine, § 81 ods. 1 zákona o rodine, čl. 5 základných zásad zákona o rodine, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 44 CMP, § 363 CMP, mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že sú splnené zákonné podmienky na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca, ktorý je otcom matky maloletého. Náhradná osobná starostlivosť starého otca o maloleté dieťa je v súčasnosti pre maloleté dieťa najvhodnejšou formou starostlivosti pre jeho zdravý všestranný vývin a vyžaduje si to jeho záujem. V súčasnosti ani jeden z rodičov nedokáže maloletému zabezpečiť riadnu starostlivosť, matka o maloletého nejaví dostatočný záujem a nemá vytvorené vhodné bytové a sociálne podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloletého. Pri šetrení pomerov matka vyjadrila súhlas so zverením maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca do času zastabilizovania svojich životných podmienok. Otec maloletého nie je objektívne schopný vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, pretože momentálne vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová. Maloletý sa nachádza v starostlivosti navrhovateľa na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/2/2024-40 zo dňa 16.01.2024, pričom v starostlivosti starého otca neboli kolíznym opatrovníkom zistené žiadne nedostatky. K nesúhlasu otca so zverením maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca a k spochybňovaniu jeho riadnej starostlivosti o maloletého, okresný súd poukázal na to, že maloletý sa nachádza v nepretržitej starostlivosti starého otca už viac ako 9 mesiacov, tento starostlivosť o maloletého zvláda a maloletý má v jeho domácnosti vytvorené a zabezpečené všetky potreby a vhodné podmienky na všestranný vývin. Starý otec zabezpečuje maloletému všetky potreby, bezpečie a dokáže zabezpečiť starostlivosť na požadovanej úrovni, zároveň je medzi maloletým a starým otcom vytvorená silná citová väzba. Navrhovateľ spíňa všetky zdravotné, osobnostné a morálne predpoklady na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti tak, ako to predpokladá zákon o rodine, preto niet pochybností o tom, že náhradnú osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého. Pokiaľ ide o určenie výživného, okresný súd vzhľadom na aktuálne pomery oboch rodičov určil výživné na maloletého v minimálnej výške, t.j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu mesačne. Zohľadnil tú skutočnosť, že otec maloletého sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde nie je pracovne zaradený a nemá žiadny príjem. Matka maloletého je nezamestnaná a aktuálne nemá žiadny príjem, pričom matke narodením maloletej dcéry D. B. dňa XX.XX.XXXX pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť.

3. Vo vzťahu k úprave styku matky s maloletým okresný súd tento styk neupravil, nakoľko matka ani starý otec tento styk nežiadali upraviť, bude preto na matke, aby si svoje osobné a iné povinnosti prispôsobila tak, aby sa jej vzťah s maloletým prehĺbil, a aby bol zachovaný ich vzájomný kontakt. Styk otca s maloletým okresný súd rovnako neupravoval, keďže na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že nateraz sa otec bude vedieť dohodnúť na výkone tohto práva so starým otcom tak, ako to má namysli § 45 ods. 6 zákona o rodine. Otec maloletého na pojednávaní uviedol, že chce zostať v kontakte s maloletým a navrhol, aby sa mohol telefonicky kontaktovať s maloletým prostredníctvom starého otca. Starý otec na pojednávaní deklaroval, že je ochotný kedykoľvek umožniť otcovi telefonicky sa kontaktovať s maloletým a za týmto účelom poskytol na seba otcovi telefonický kontakt, čo sa týka osobného stretávania sa otca s maloletým, vzhľadom na to, že otec maloletého aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, nie je podľa okresného súdu spravodlivé uložiť starému otcovi povinnosť, aby chodil s maloletým navštevovať otca do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, preto aby otec mohol byť v osobnom styku s maloletým dieťaťom.

4. Okresný súd nevykonával otcom navrhované dokazovanie zabezpečením si rozhodnutí v trestných veciach vedených proti nemu, a to z dôvodu, že pre rozhodnutie o návrhu zverenia maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti to nepovažoval za potrebné. Z obsahu spisového materiálu mal dostatočne preukázané, že otec maloletého aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová, a preto nie je schopný vykonávať osobnú starostlivosť nad maloletým. Pokiaľ otec poukazoval na to, že v trestnej veci, v ktorej aktuálne vykonáva trest odňatia slobody podal návrh na obnovu konania, okresný súd zdôraznil, že zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby ako rodiča je len dočasné opatrenie a trvá len do času, kým rodič na svojej strane nevytvorí alebo neobnoví podmienky pre prevzatie osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Rozhodujúcu úlohu vo výchove maloletého dieťaťa totiž majú vždy v prvom rade jeho rodičia. Okresný súd zároveň rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené

uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/2/2024-40 zo dňa 16.01.2024, a to právoplatnosťou napadnutého rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 57 CMP, § 55 CMP tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Napriek tomu, že právna zástupkyňa otca si náhradu trov právneho zastúpenia v konaní uplatnila, okresný súd nezistil žiadne okolnosti s prihliadnutím na ktoré by bolo priznanie nároku na náhradu trov konania spravodlivé vzhľadom na predmet konania a skutočnosť, že návrhu starého otca vyhovel. Ostatní účastníci konania sa náhrady trov konania nedomáhali.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh starého otca na zverenie maloletého do jeho náhradnej osobnej starostlivosti zamietne. Uviedol, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené Okresným súdom Banská Bystrica, pracovisko Brezno, rovnako ako zápisnica o výkone neodkladného opatrenia mu neboli ako rodičovi maloletého vôbec doručené. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie bolo nariadené v čase, keď sa ako obaja rodičia spoločne starali a vychovávali maloletého, čo považuje za odňatie zákonnej ochrany rodičovstvu a rodine garantovanej v čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 3 zákona o rodine. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie nedostatočne venoval pozornosť pri zisťovaní skutočného stavu vecí, a to akou mierou sa konanie tretích osôb, vrátane konania samotného starého otca a konania orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci podieľali na vzniku situácie, ktorá viedla ku začatiu konania o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. Starý otec maloletého už od roku 2022 vyslovene nabádal matku maloletého, aby prestala žiť s otcom maloletého a začala radšej žiť s iným mužom, teda vykonával to, čo sa v minulosti označovalo ako výkon tzv. „rodičovskej, resp. otcovskej“ moci nad svojou dospelou dcérou. Už z návrhu starého otca je zjavné, že tento nerešpektoval právo maloletého na zachovanie vlastnej identity, čo zahŕňa aj zachovanie rodinných vzťahov, a to bez ohľadu na to, či sa maloleté dieťa narodilo do rodiny založenej manželstvom alebo partnerským spoložitím rodičov.

6. Otec ďalej v odvolaní uviedol, že orgány verejnej moci, resp. policajný zbor sa podieľali rovnako na vzniku situácie, ktorá viedla k rozhodnutiu okresného súdu o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, a to tým, že minimálne od 25.02.2021 nezohľadnil i vplyv svojich rozhodnutí, ktoré sa týkajú jeho osoby aj na maloletého, resp. na členov rodiny maloletého. Dňa 25.02.2021 a dňa 02.12.2021 sa nepodrobil výzve verejného činiteľa pri výkone právomoci príslušníka policajného zboru spojenej s bezpečnosťou cestnej premávky, v dôsledku čoho orgány činné v trestnom konaní právne nadkvalifikovali tento skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, bol stíhaný v rozpore so zákonom a v ním uvedených prípadoch došlo k uloženiu sankcie spojenej s pozbavením osobnej slobody pre spáchanie skutku, ktorý nie je trestným činom. Priamym dôsledkom je odlúčenie jeho osoby ako rodiča od maloletého proti jeho vôli rozhodnutím súdu. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno bol okresným súdom ustanovený za kolízneho opatrovníka maloletého. Zo správy kolízneho opatrovníka tak, ako je jej obsah uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku má vyplývať, že ani jeden z rodičov sa nepodieľa na výchove a starostlivosti o maloletého, pričom starý otec má zabezpečovať starostlivosť o maloletého. V správe sa ďalej uvádza, že ich rodina sa v evidencii úradu nachádza od septembra 2021, pričom v správe sú konštatované nedostatky v starostlivosti matky o maloletého, to že s maloletým žil aj on si kolízny opatrovník všimol až v septembri 2023. Správa úplne ignoruje, že sa o maloletého osobne staral a vychovával maloletého od momentu jeho narodenia, čo zahŕňa preukázateľné platenie účtov s tým spojených a opakované ústne, ako aj písomné žiadosti o pomoc pri výkone rodičovských práv a povinností adresovaných kolíznemu opatrovníkovi. Kolízny opatrovník podľa otca v správe iba predstiera vykonávanie opatrení sociálnoprávnej ochrany maloletého podľa § 1 ods. 2 písm. b) zákona č. 305/2005 Z. z., keď namiesto potrebnej pomoci maloletému pre urýchlené obnovenie rodinných vzťahov v dôsledku nezákonných zásahov poskytuje otvoreny súhlas s prenesením podstatnej časti rodičovských práv a povinností na starého otca, zároveň v správe kolízneho opatrovníka absentuje, ako si splnil uloženú povinnosť poskytnúť rodičovi pomoc pri výkone jeho rodičovských práv a povinností.

7. Otec ďalej v odvolaní uviedol, že okresný súd nevykonal ako dôkaz rozhodnutia Okresného súdu Brezno sp.zn. 0T/8/2021, 4T/6/2022 a 9T/4/2023, v ktorých došlo k uloženiu sankcie a následne k jej výkonu vo vzťahu k jeho osobe ako rodičovi maloletého. Tieto dôkazy mali preukázať, že jemu uložená sankcia mala vplyv aj na maloletého tak, že k nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody došlo k faktickému odlúčeniu jeho osoby ako rodiča od maloletého a k znemožneniu výkonu práv maloletého na jeho rodičovskú výchovu a starostlivosť, čo okresný súd nezohľadnil pri ukladaní trestu. Podľa otca tým súd porušil základnú zásadu ukladania trestu podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona a podieľal

sa tak na vzniku stavu, ktorý viedol k zvereniu maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca. Okresný súd sa ani nevyjadril k jeho návrhu uvedeného rozhodnutia o uložení sankcie zabezpečiť a vykonať ako dôkaz. Na základe právnej udalosti, tým, že začal spoločne žiť s matkou maloletého vznikla rodina a obaja vo vzťahu k tejto rodine nadobudli právo na ochranu rodiny, resp. rodinného života tak, ako to má namysli právny poriadok Slovenskej republiky. Na základe ďalšej právnej udalosti, ktorou je narodenie maloletého, sa maloletý stal členom rodiny a nadobudol právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, resp. právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do rodinného života, zároveň on, ako aj matka maloletého nadobudli právo na výchovu a starostlivosť o maloletého. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorého podstata spočíva v tom, že starý otec na základe toho, že je rodičom matky maloletého má akékoľvek legitímne právo, resp. oprávnenie zasahovať do rodinného života skupiny osôb tvoriacich rodinu maloletého a vynucovať si od štátneho orgánu, aby odňal ochranu rodičovstvu biologických rodičov maloletého podľa zákona o rodine a odňal maloletému právo na výchovu a starostlivosť jeho biologických rodičov. Za primerané a legálne by otec považoval, aby okresný súd bezodkladne potom, ako prijal návrh starého otca na začatie konania oznámil orgánom činným v trestnom konaní skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin a naplnil tak povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 2 Trestného poriadku, zároveň mal okresný súd zvážiť, či nastali okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9T/4/2023 zo dňa 11.01.2024, vzhľadom na neprimeranosť trestu, ktorý má priamy vplyv aj na členov jeho rodiny, čo zjavne chcel starý otec využiť a naplniť tak povinnosť ustanovenú v § 396 ods. 4 Trestného poriadku oznámiť tieto skutočnosti prokurátorovi.

8. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že okresný súd v rámci konania zisťoval podstatné skutočnosti rozhodujúce pre správne posúdenie veci, dospel ku skutkovým záverom, ktoré jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

9. Starý otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí a navrhuje, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

10. Otec vo svojom doplnení odvolania uviedol, že okresný súd si nikdy neoveril právne relevantné skutočnosti, ktoré namietal v tomto konaní. Tvrdil, že rodinný dom majú v prenájme na dobu neurčitú, avšak okresný súd počas konania nezisťoval, či nedošlo k zmene. Bývanie, ktorým sa starý otec preukazoval v konaní pred súdom prvej inštancie nikdy nebolo zaplatené, majiteľ ich vyhodil, o čom starý otec vedel. Starý otec sa aktuálne nachádza na adrese E. F. XXX, ktorý nie je vo vlastníctve starého otca tak, ako to tvrdí, obec ho pridělila p. B. a starý otec v ňom užíva iba jednu izbu o veľkosti cca 10 m². Spolu s ním tu bývajú okrem maloletého aj ďalšie osoby, preto je zrejmé, že maloletý nemá potrebné veci k životu a spáva aj na zemi. Nikto z osôb žijúcich v tomto rodinnom dome nemá príjem, pijú a fajčia pred maloletým, v dome je pleseň, prepadáva sa strop, všade žijú potkany, v dome nie je voda, električka, záchod. Starý otec zamlčuje skutočnosť, že je majiteľom spoločnosti s ručením obmedzeným v Rakúsku, čo okresný súd nikdy nepreveril, pritom však poberá nemalú dávku na maloletého a otec si myslí, že maloletý je o mnohé ukrátený.

11. V nasledujúcom podaní otec podal návrh na opatrenie na zabezpečenie dôkazu tým, že matka je podľa Obchodného registra Slovenskej republiky konateľkou a majiteľkou niekoľkých spoločností s ručením obmedzeným, podľa rakúskeho obchodného registra je majiteľkou a konateľkou niekoľkých spoločností, rovnako je majiteľom a konateľom obchodných spoločností v Rakúsku aj starý otec maloletého. Tieto skutočnosti priamo súvisia s prejednávanou vecou, a to vo vzťahu k otázke vyživovacej povinnosti, starý otec poberá na maloletého nemalý príspevok a štátu tvrdí, že je nezamestnaný, rovnako matke bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima, avšak okresný súd nezistil, že je majiteľkou a konateľkou niekoľkých spoločností v Rakúsku a na Slovensku. Uviedol zároveň, že na maloletého nie je nutné pôsobiť takým drastickým opatrením, ako je jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko ma podanú žiadosť o podmienené prepustenie, ako aj to, že do konca výkonu trestu odňatia slobody mu ostáva 7 mesiacov. Poukázal aj na nezáujem matky v starostlivosti o maloletého, v dôsledku čoho navrhol, aby matka bola pozbavená práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Na rozdiel od matky sa o maloletého vždy staral, preto nie je nutné zverovať maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. Maloletý čaká, kým príde, zároveň žiadal zastavenie akýchkoľvek konaní vo vzťahu k výkonu rozhodnutia.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, preto ho v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

13. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh navrhovateľa na zverenie maloletého do jeho náhradnej osobnej starostlivosti. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na odvolacie dôvody otca je preskúmanie správnosti a postupu súdu prvej inštancie, ktorý maloletého zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa.

14. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty otca nezistil dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav považoval za preukázané, že navrhovateľ dokáže riadne zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého. Za nedôvodné vyhodnotil tvrdenia otca spochybňujúce materiálne a bytové pomery starého otca. Okresný súd vychádzal zo zistení kolízneho opatrovníka (Správa kolízneho opatrovníka zo dňa 19.03.2024, č.l. 62-64 spisu), podľa ktorého „Domácnosť pozostáva z jednej izby, v ktorej sa nachádzajú dve pohovky, skrinka na oblečenie, potravinová skrinka, jedálenský stôl so stoličkami, časť kuchynskej linky a piecka. Rodina sa umýva vo vaničke a používa suché wc. Hygiena domácnosti je na primeranej úrovni. Maloletý A. má v domácnosti vytvorený priestor pre pokojný spánok, hru, odpočinok, stravovanie.“ Odvolací súd preto konštatuje, že aj keď sú podmienky starého otca skromné, boli objektívne zistené a prešetrované, pričom sa preukázalo, že základné potreby maloletého sú zabezpečené. To, že by maloletý spával na zemi, alebo že by rodina nemala dostatok finančných prostriedkov na jeho starostlivosť („Aj napriek tomu, že príjem rodiny t.č. tvoria len štátne dávky a príspevky príjem rodiny stačí na pokrytie základných potrieb jednotlivých členov domácnosti.“, Správa kolízneho opatrovníka zo dňa 19.03.2024, č.l. 62-64 spisu), preukázané nebolo. Tvrdenia otca o údajnej nevyhovujúcej domácnosti starého otca tak zostali iba v rovine jeho subjektívnych tvrdení.

16. K odvolacej námietke otca o neexistencii potreby zverovať maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, pretože mu do konca výkonu trestu odňatia slobody ostáva len niekoľko mesiacov, odvolací súd zdôrazňuje, že zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti je v zmysle zákona o rodine vždy len dočasným opatrením, ktoré trvá do času, kým rodičia nie sú schopní zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Samotný záujem otca o osobnú starostlivosť, hoci je prirodzený a pochopiteľný, nemôže nahradiť faktickú možnosť túto starostlivosť vykonávať, dodávajúc, že otec vo svojom oprávnom prostriedku nenavrhol žiadny iný spôsob zabezpečenia riadnej starostlivosti o maloletého počas výkonu jeho trestu odňatia slobody. Ak si však po ukončení výkonu trestu odňatia slobody otec vytvorí vhodné podmienky, má právo domáhať sa zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti, pričom zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti napadnutým rozsudkom mu v tom nijako nebráni. Naopak, práve takéto rozhodnutie vytvára stabilné a bezpečné podmienky pre maloletého do času, kým nebude schopný starostlivosť osobne prevziať jeden z rodičov. Odvolací súd k žiadosti otca o zastavenie akýchkoľvek konaní vo vzťahu k výkonu rozhodnutia zvyrazňuje, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol návrh na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, dodávajúc že v čase svojho rozhodovania nemal vedomosť o tom, že by prebiehali akékoľvek konania o výkon rozhodnutia k maloletému dieťaťu. Odvolací súd uvádza, že nie je možné rozhodnúť o zastavení neurčitých, hypotetických alebo bližšie neoznačených konaní, ktorých existencia ani predmet nie sú zo spisu zrejmé, resp. rozhodovať o zastavení budúcich konaní o výkon rozhodnutia.

17. Odvolací súd považuje za správny aj výrok okresného súdu vo vzťahu k neupraveniu styku otca s maloletým, keďže zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že takáto úprava nebola potrebná. V záujme zachovania vzájomných väzieb medzi otcom a maloletým považuje odvolací súd za dôležité, aby bol kontakt udržiavaný v rozsahu, v akom to okolnosti umožňujú, pričom treba prihliadať aj na nízky vek maloletého (5 rokov). Z obsahu spisu vyplýva, že otec v priebehu konania žiadal, aby súd určil

konkrétny čas telefonického kontaktu s maloletým, na pojednávaní vo veci samej dňa 14.10.2024 (Zápisnica o pojednávaní zo dňa 14.10.2024, č.l. 215-220 spisu) starý otec poskytol otcovi telefónne číslo, prostredníctvom ktorého môže pravidelne telefonicky komunikovať s maloletým. Otec zároveň v odvolaní netvrdil, že by mu v realizácii tohto styku bolo bránené, resp. že by kontakt s maloletým nebol uskutočňovaný. Súčasne odvolací súd apeluje na starého otca, aby aj naďalej vytváral priestor na zachovanie a prehĺbovanie vzájomného vzťahu medzi otcom a maloletým a aby tento kontakt prebiehal v záujme maloletého dieťaťa, ako i na otca maloletého dieťaťa, aby tento kontakt s maloletým využíval.

18. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že neodkladné opatrenie – uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/2/2024-40 zo dňa 16.01.2024, na základe ktorého bol maloletý zverený do starostlivosti navrhovateľa, mu nebolo doručené, odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania nebolo preskúmanie zákonnosti nariadeného neodkladného opatrenia, ale posúdenie, či sú splnené podmienky na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti v súlade so zákonom o rodine. Rovnako namietaná skutočnosť, že starý otec údajne ovplyvňoval rozhodnutia matky v partnerskom spoluzití, nemá právny význam pre posúdenie splnenia zákonných podmienok podľa § 45 ods. 1 a nasl. zákona o rodine. Rozhodujúce je, že matka nebola schopná ani ochotná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, pričom túto skutočnosť sama priznala, a otec je vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody objektívne neschopný sa o maloletého starať. Tieto okolnosti boli okresným súdom správne vyhodnotené ako dôvod na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnené ani námietky otca, že okresný súd nevykonal ním navrhované dokazovanie trestnými rozhodnutiami. Pre posúdenie otázky osobnej starostlivosti o maloletého je rozhodujúce, že otec sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nie je schopný osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečiť. Otcom avizovaný návrh na obnovu trestného konania, či žiadosť o podmienené prepustenie, sú len hypotetické okolnosti do budúcnosti, ku ktorým súd prvej inštancie, ani odvolací súd nemôže prihliadať (§ 217 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP).

19. K postupu okresného súdu pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti rodičov, odvolací súd uvádza, že súčasťou výroku o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti musí byť aj výrok, ktorým súd upraví vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu. Pri určení výšky výživného súd vychádza zo zásad, ktoré zákon o rodine zakotvil vo svojej III. časti, pre určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, konkrétne v § 62 – 65. Jedinou formou plnenia vyživovacej povinnosti, ktorú súdu umožňuje uložiť, je platenie výživného (peňažného plnenia) v pravidelných mesačných intervaloch. Rodič v tomto prípade nemôže nahradiť platenie výživného osobnou starostlivosťou, ani vecnými plneniami, ktorých cenu by si s výživným započítal. Povinnosť platiť výživné sa určuje každému z rodičov osobitne. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani výhradu otca, že okresný súd sa nezaoberal tým, že matka je podľa obchodného registra konateľkou a spoločníčkou viacerých obchodných spoločností. Skutočnosť, že je osoba zapísaná ako konateľ alebo spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným, sama osebe nepreukazuje, že má z tejto činnosti aj reálny príjem alebo disponibilné finančné prostriedky. Pre rozhodovanie o výživnom je rozhodujúce, aké sú preukázané schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča v čase rozhodovania (§ 62 a nasl. zákona o rodine). Okresný súd, preto podľa odvolacieho súdu správne vychádzal zo zistenia, že matka je nezamestnaná a aktuálne bez príjmu, pričom má zároveň novú vyživovaciu povinnosť k maloletej D. B., nar. XX.XX.XXXX. Uvádza sa, že výživné sa určuje podľa schopností, možností a majetkových pomerov rodiča, nie starého otca. Starý otec nie je nositeľom vyživovacej povinnosti voči maloletému, preto tvrdenia otca o jeho podnikateľskej činnosti sú z hľadiska určenia výživného právne irelevantné. Ak otec žiadal, aby matka bola pozbavená rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu, tak odvolací súd konštatuje, že predmetom tohto konania nebolo rozhodovanie o pozbavení matky rodičovských práv a povinností k maloletému, preto sa s takým návrhom nemožno v tomto konaní vecne vysporiadať. Otec môže podať návrh v predmetnej otázke samostatne v ďalšom konaní.

20. Podľa § 345 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po skončení konania vo veci samej možno na návrh zabezpečiť dôkaz alebo dôkazný prostriedok, ak je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať vôbec alebo len s veľkými ťažkosťami.

21. Zabezpečenie dôkazu alebo dôkazného prostriedku prichádza do úvahy pred začatím konania už v začatom konaní, ale aj po skončení konania. Zabezpečiť dôkaz alebo dôkazný prostriedok možno len na návrh. Návrh musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 127 CSP. Návrh musí tiež obsahovať zdôvodnenie existencie obavy, že dôkaz nebude možné neskôr vykonať (svedok, ktorý má byť v konaní vypočutý, je smrteľne chorý a hrozí nebezpečenstvo, že kým by sa v konaní vo veci samej jeho výsluch zrealizoval, zomrie) alebo ho bude možné vykonať len s veľkými ťažkosťami (svedok, ktorý má byť v konaní vypočutý, odchádza dlhodobu do cudziny). Tieto dôvody musia byť objektívne dané

a nesmú vychádzať len zo subjektívneho pocitu navrhovateľa. V návrhu musí byť tiež identifikovaný konkrétny dôkaz alebo dôkazný prostriedok, ktorý má byť zabezpečený, kde sa nachádza tento dôkazný prostriedok. Musí uviesť, aký význam má dôkaz alebo dôkazný prostriedok pre budúce konanie, pokiaľ sa návrh podáva pred začatím konania. K návrhu musí pripojiť dôkazy, ktoré odôvodňujú potrebu zabezpečenia dôkazu alebo dôkazného prostriedku. Pred rozhodnutím o návrhu na zabezpečenie dôkazu alebo dôkazného prostriedku musí súd skúmať, akú relevanciu vo veci samej majú skutočnosti, ktoré sa majú zabezpečovaným dôkazom alebo dôkazným prostriedkom preukázať. Je nevyhnutné posúdiť, či dôkazy, ktoré sa navrhujú zabezpečiť, môžu mať pravdepodobný význam pre predpokladané konanie [R (ČR) 17/1995]. Súd preto návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dôkazného prostriedku zamietne, ak informácie, ktoré majú byť zabezpečené, nemajú pre vec samu žiaden relevantný význam.

22. Otec svoj návrh na zabezpečenie dôkazu odôvodnil všeobecným konštatovaním, že matka a starý otec sú konateľmi alebo spoločníkmi viacerých obchodných spoločností na Slovensku a v Rakúsku, čo okresný súd nezohľadnil pri rozhodovaní o výživnom a náhradnej osobnej starostlivosti. Z takto všeobecne a vágne formulovaných tvrdení otca nijako nevyplýva, že by dôkaz, spočívajúci v zabezpečení výpisu z príslušných obchodných registrov, nebolo možné vykonať neskôr, resp. že by jeho vykonanie bolo spojené s ťažkosťami. Naopak, ide o údaje z verejných zdrojov/registrov, ktoré sú stabilne dostupné a ktoré možno kedykoľvek preveriť. Odvolací súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že podanému návrhu nie je možné vyhovieť, preto návrh otca na zabezpečenie dôkazu, považujúc ho za nedôvodný, zamietol.

23. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach naň opäť i na tomto mieste odkazuje.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.